

Munkácsy Mihály (1844-1900)

Munkácsy, eredetileg Lieb Mihály (nevét 1868-ban változtatta meg hivatalosan is Munkácsy-ra) **Munkácson született 1844. február 20-án**, a család öt gyermeke közül harmadikként. Édesapja Lieb Leó Mihály, édesanyja Reök Cecília. Az öt gyermek **1852-ben teljesen árván maradt**, s édesanyjuk családja fogadta be őket. Mihály **így került nagybátyjához s gyámjához, Reök Istvánhoz Békéscsabára**. Pár gondtalan év után, **1855-ben Reök asztalos inasnak adta unokaöccsét** Lang Györgyhöz, s Miska 1858-ban már mint asztalos legény utazott Aradra, Albrecht Ferdinánd műhelyébe. Két év után **tért haza nagybátyjához, aki akkor Gyulán élt**.

1863 szeptemberében Pestre költözött, ahol megismerkedett ottani nagy támogatóival, Ligeti Antallal és Than Mórral. Than ajánlására felvették a **bécsi akadémiára**, halála után azonban kiutasították. Október végén **pártfogói segítséggel** kijutott **Münchenbe**. 1868 októberében **Düsseldorfba** utazott, hogy teljesüljön régi vágya és felkeresse akkori nagy példaképét, **Ludwig Knaus-t**. A **mérföldkőnek** számító és **nemzetközi sikereket hozó Siralomház c. képét** is ott festette meg s az alkotást 10.000 frankért vásárolta meg egy amerikai, bizonyos Wilstack.

1871 novemberében Párizsba költözött. Itt jó ideig nem találta helyét, kétségek gyötörték, s előjött benne az állandóan magával hurcolt önbizalomhiánya is. A régi barátja, Paál László révén megismert **De Marches báró**, értesülve helyzetéről pihenni hívta őt Colpachra. A kezdeti nehézségek s egy öngyilkossági kísérlet után javult az állapota s megjött régi alkotókedve. **Visszatért Párizsba**, ahol hozzálátott a **bécsi világkiállításra szánt Éjjeli csavargók c. festményéhez**.

De Marches meghalt, s 1874-ben, az egyéves gyászidő letelte után Munkácsy **feleségül vette Cécile Papier-t**. Nászútjuk során több európai országban is megfordultak, majd Munkácsy **szeptember 8-án** hazavitte feleségét **Békéscsabára** is. A házasság ezután Párizsban beköltöztek új, előkelő lakásukba.

1877 júliusában Reök István, karrierjének csúcán, de magánéleti gondokkal küszködve (legkisebb gyermeke meghalt), **öngyilkosságot** követett el. Halálát követően családja elköltözött a városból.

Munkácsy **utolsó alkalommal 1896-ban járt Magyarországon**, a millenniumi ünnepségen, ekkor azonban már elég rossz állapotban volt. Az **endenich-i szanatóriumban halt meg 1900. május 1-jén**, s a Kerepesi temetőben helyezték végső nyugalomra.

A BékésWiki „[Munkácsy Mihály \(festőművész\)](#)” szócikke részletesen ismerteti a művész Békés megyében eltöltött éveit és tevékenységét.

BMK